

насиби айнабахти) и получавалъ 320 аспри; въ Ямболъ — отъ четвърта степень (менасиби сание) съ 250 аспри. Споредъ направените измѣнения отъ Мухамеда II, сѫдията въ Анхияло е билъ отъ втори класъ, месемврийскиятъ останалъ съ сѫщата степень, само че получавалъ 120 аспри, а ямболскиятъ (тогава подвѣдомственъ на силистренския санджакъ-бей) получавалъ 180 аспри и се наричалъ рутбей сани, а пъкъ новозагорскиятъ — менасиби айнабахти съ 250 аспри. Айтошкиятъ и к.-агашкиятъ кадии, съответно съ плати 190 и 150 аспри, се наричали тайдатъ. Турското име на Клуцохоръ (Кадж-Къой), очевидно е свързано съ името на турския тукъ прѣставител, който е ималъ не само сѫдебни, но и военно-административни атрибути, бидейки подъ юрисдикцията на съответния санджакъ-бей или паша.

До колко мощнi и произволни сѫ били турските висши администратори, особено прѣзъ врѣме гибелната за Турция децентрализация, се вижда отъ това, че пашалъците въ империята сѫ нѣмали гарантирани граници и сѫ обхващали обширни земи, даже цѣли области. Санджакъ-бейовете, като истински органи на властта, сѫ били подъ заповѣдите на тия крупни землевладѣлци — пашитѣ, тѣй като повечето пожи единъ само пашалъкъ е обгръщалъ нѣколко санджака. Санджакъ-беятъ е събиралъ еничеритѣ, войниците, тимариотите и заемитѣ — спахии и чакалъ заповѣдите на пашата¹⁾.

Подробности по турската администрация въ Сливенъ слѣдъ епохата на Х. Калфа, ще се дадатъ при излагането развоя на града въ съответните вѣкове.

Въ тая отминала срѣдъ мракъ епоха еничерите бѣха всесилниятъ воененъ факторъ въ империята, ако не и на своя апогей. Тѣ засиграха една още по-застрашителна роля въ империята и най-сетне принудиха султанъ Махмудъ да ги затрие въ 1826 г. Съ името на еничерите старите сливенци сѫ доволно запознати. Сѫществуването, обаче, на еничерските орди въ града още прѣзъ пър-

¹⁾ Cp. Bosbequius, Epist. I, p. 7; Marsigli I, p. 19, 27, 96, 134; Cantem., p. 116, № 16; Harleian Collection, Brit. Museum № 1872 въ Relatione dello stato etc. 1594; Toderini, I, 51, № 2; Oliver, I, p. 190; Eton, survey of... p. 65 etc.